

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 65/02-8

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 16. mája 2002 predbežne prerokoval sťažnosť Ing. D. K., bytom B., ktorou namietal porušenie čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Bratislava IV v konaniach vedených pod sp. zn. E 155/92 a sp. zn. 15 E 537/98, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Ing. D. K. o d m i e t a ako podanú oneskorene.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 20. marca 2002 doručená sťažnosť Ing. D. K., bytom B. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie základného práva na prerokovanie jeho veci bez zbytočných prietáhov garantovaného čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Bratislava IV (ďalej len „odporca“).

Konkrétne namietal zbytočné prietahy v konaní vedenom u odporcu pod sp. zn. **E 155/92**, v ktorom boli vydané nasledovné rozhodnutia (všetky ďalej citované rozhodnutia tvorili prílohu sťažnosti podanej sťažovateľom na ústavný súd):

- uznesenie odporcu č. k. E 155/92-26 z 2. mája 1994, ktorým bolo vyhovené sťažovateľovi o jeho návrhu vo veci výkonu rozhodnutia podaného odporcovi 5. mája 1992,

- uznesenie Mestského súdu v Bratislave č. k. 7 Co 222/96-55 z 30. augusta 1996, ktorým bolo v rámci odvolacieho konania zrušené vyššie uvedené prvostupňové rozhodnutie a vec vrátená na ďalšie konanie,

- uznesenie odporcu č. k. E 155/92-61 z 28. apríla 1997, ktorým bolo konanie o výkon rozhodnutia vedené pod sp. zn. E 155/92 zastavené,

- uznesenie Krajského súdu v Bratislave č. k. 30 Co 251/97-66 z 24. septembra 1997, ktorým bolo vyššie uvedené odvolaním napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa potvrdené.

Na tomto uznesení je vyznačená doložka právoplatnosti: „Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 22. 9. 1998, Okresný súd Bratislava IV, dňa 30. 11. 1998“.

Sťažovateľ ďalej namietal prietahy v konaní o tej istej veci vedenej u odporcu pod sp. zn. **15 E 537/98**, v ktorom boli vydané nasledovné rozhodnutia:

- uznesenie odporcu č. k. 15 E 537/98-9 z 29. septembra 1999, ktorým bolo zastavené konanie vo veci nariadenia výkonu rozhodnutia o návrhu podanom sťažovateľom odporcovi 10. júna 1998,

- uznesenie Krajského súdu v Bratislave č. k. 15 Co 463/99-14 z 22. decembra 1999, ktorým odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa zrušil a vrátil mu vec na ďalšie konanie,

- uznesenie odporcu č. k. 15 E 537/98-28 zo 14. marca 2001, ktorým návrh sťažovateľa zamietol,

- uznesenie Krajského súdu v Bratislave č. k. 15 Co 252/01-35 z 24. júla 2001, ktorým odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil.

Na vyššie uvedenom uznesení odporcu zo 14. marca 2001 je vyznačená doložka právoplatnosti: „Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 11. 9. 2001, Okresný súd Bratislava IV, dňa 23. 1. 2002“.

Sťažovateľ žiadal ústavný súd, aby vyniesol nasledovný „nález a rozhodnutie: Slovenská republika, jej justičné orgány Okresný súd Bratislava 4 a Krajský súd v Bratislave v právnej veci návrhu na výkon rozhodnutia podľa právoplatného rozsudku bývalého Obvodného súdu Bratislava 4 č. k. 11 C 344/82 zo dňa 27. 4. 1983 v exekučnom konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava 4 pod zn. spisu E 155/92 a neskoršie opakovane vedenom pod zn. spisu 15 E 537/98 v oboch konaniach opakovane a viacnásobne porušili právo navrhovateľa garantované Ústavou SR, lebo nekonali bez prietáhov a pochybili tým, že nevyniesli spravodlivé rozhodnutie ani prvostupňové ani druhostupňové v oboch konaniach na súdoch a preto v mene republiky Ústavný súd SR zaväzuje Slovenskú republiku, aby vyplatila navrhovateľovi majetkovú a nemajetkovú ujmu vo výške 427 000,- Sk každoročne po dobu od jedného roka od poškodenia pozemku občana SR teda od 28. 5. 1981 dokedy štátna firma SR skutočne mohla pozemok poškodený uviesť do pôvodného stavu, teda ujmu navrhovateľ trpel 20 rokov, teda Ústavný súd SR zaväzuje Slovenskú republiku, aby vyplatila navrhovateľovi odškodné za porušenie jeho práv celkom 427 000,- Sk x 20 rokov 8 540 000,- Sk a úrok vo výške dvojnásobku diskontnej sadzby 8,8 % x 217,6 % do dňa zaplatenia od podania tohto návrhu a trovy konania vo výške ...“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho

prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene a návrhy zjavne neopodstatnené môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť bez ústneho pojednávania.

Podľa ustanovenia § 53 ods. 3 prvej vety zákona o ústavnom súde sťažnosť možno podať v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu.

Z obsahu sťažnosti a z k nej pripojených písomností (rozhodnutí súdov v predmetnej veci) vyplýva, že sťažnosťou napadnuté konania odporcu boli ukončené rozhodnutiami, ktoré nadobudli právoplatnosť:

- vo veci vedenej pod sp. zn. E 155/92 dňa 22. septembra 1998,

- vo veci vedenej pod sp. zn. 15 E 537/98 dňa 11. septembra 2001,

teda sťažnosť bola podaná po uplynutí dvojmesačnej lehoty uvedenej vo vyššie citovanom ustanovení § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde.

Z uvedeného dôvodu preto ústavný súd sťažnosť Ing. D. K. odmietol ako podanú oneskorene.

Keďže sťažnosť nespĺnila vyššie uvedený zákonný predpoklad na jej prijatie na ďalšie konanie, ústavný súd nepovažoval za potrebné skúmať, či sťažnosť spĺňa aj ďalšie požiadavky ustanovené zákonom o ústavnom súde.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 16. mája 2002